

Det er sigtet med den foreslåede formulering af udlændingelovens § 7, stk. 2, at sikre, at asylmyndighedernes begrundelser indeholder en direkte stillingtagen til den konkrete, individuelle risiko for asylansøgeren ved en tilbagevenden.

Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet vil fortsat kunne meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2, til størsteparten - eller eventuelt alle - asylansøgere af for eksempel en bestemt nationalitet, hvis oplysningerne om forholdene i det pågældende land tilsiger, at den enkelte asylansøger risikerer forfølgelse eller overgreb, der må sidestilles hermed, ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Det vil fortsat være således, at den enkeltes velbegrundede frygt for overgreb ved en tilbagevenden, der kan føre til meddelelse af asyl, enten kan bestå i en objektivt funderet antagelse om, at ansøgeren ved en tilbagevenden vil blive udsat for overgreb, eller i den pågældendes betydelige subjektive frygt som følge af de overgreb, som den pågældende har været udsat for inden flugten til Danmark. Der vil eksempelvis fortsat kunne meddeles opholdstilladelse efter bestemmelsen til torturofre og til personer, der ved tilbagevenden risikerer en efter danske retstraditioner uforholdsmæssig streng straf for republikflugt eller militærunddragelse eller risikerer at blive tvunget til aktiv krigstjeneste.

Der er således ikke tilsigtet en ændring af betingelserne for at meddele de facto-status, således som de er sammenfattet i Flygtningenævnets 4. beretning for perioden 1. januar 1992 til 30. juni 1995: Forfølgelse af lignende grunde som anført i konventionen samt chikane eller andre former for overgreb, der - uden at være omfattet af konventionen - har antaget en sådan grov eller systematisk karakter, at der foreligger tungtvejende grunde til, at det ikke bør kræves, at ansøgeren vender tilbage.

Det er endvidere forudsat, at asylmyndighederne fortsat vurderer, om en asylansøger, der er blevet meddelt afslag på asyl, sikkert og værdigt kan indrejse i det pågældende land og tage ophold der.

Der foretages ingen ændringer i adgangen til at søge om opholdstilladelse af humanitære grunde eller andre særlige grunde. Udlændinge, der er meddelt endeligt afslag på asyl, vil derfor som hidtil have mulighed for at indgive ansøgning om humanitær opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2, ligesom der fortsat vil kunne søges om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, hvorefter der kan gives opholdstilladelse, hvis ganske særlige grunde taler derfor, jf. dog for så vidt angår § 9, stk. 2, nr. 4, forslaget § 1, nr. 4.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, at en udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold med en herboende udlænding, der ikke er nordisk statsborger eller flygtning, har retskrav på familiesammenføring, såfremt den herboende lovligt har boet her i landet i mere end de sidste fem år. I dag regnes denne tidsfrist fra datoen for referencepersonens indgivelse af ansøgning om opholdstilladelse her i landet eller tilmelding til folke-registeret, jf. udlændingelovens § 27, stk. 1.

Med den foreslåede ændring af § 9, stk. 1, nr. 2, litra d, vil en udlænding, som samlever på fælles bopæl i ægteskab eller fast samlivsforhold med en herboende udlænding, der ikke er nordisk statsborger eller flygtning, have retskrav på familiesammenføring, hvis den herboende har haft tidsubegrænset opholdstilladelse i mere end de sidste tre år. Fristen regnes fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse - eller, hvis Udlændingestyrelsens afgørelse er omgjort af Indenrigsministeriet, fra Indenrigsministeriets afgørelse - hvorefter den herboende er meddelt en tidsubegrænset opholdstilladelse i Danmark.

Der vil fortsat være mulighed for i særlige tilfælde at meddele opholdstilladelse til en ægtefælle til en herboende, der ikke opfylder 3 års-kravet, efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 1, hvorefter der gives opholdstilladelse til udlændinge, der ikke er omfattet af § 9, stk. 1, hvis udlændingen har nær familiemæssig eller lignende tilknytning til en i Danmark fastboende person. Som anført i Højesterets dom af 17. januar 1996 (sag nr. II 430/1994, refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 1996, side 529 ff.) finder denne bestemmelse også anvendelse på de personkategorier, hvor adgangen til familiesammenføring reguleres nærmere i § 9, stk. 1. Der vil ligeledes være mulighed for at meddele opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4, hvorefter der kan gives opholdstilladelse af ganske særlige grunde. Dette kan eksempelvis forekomme i tilfælde, hvor den herboende reference ikke er i stand til at opfylde det obligatoriske forsørgelseskrav i § 9, stk. 3, og der foreligger ganske særlige grunde til at meddele opholdstilladelse.

Til nr. 3

Det foreslås, at retskravet på familiesammenføring med forældre over 60 år til herboende udlændinge, der ikke er flygtninge eller nordiske statsborgere, ophæves.

Der vil i særlige tilfælde være mulighed for at meddele opholdstilladelse til forældre omfattet af forslaget efter bestemmelsen i § 9, stk. 2, nr. 1, hvorefter der